

ஒரு கிறித்தியான வாரித்தை

[28:11-31]

பின் தொடர்ச்சிக்காக எப்பொழுதும் கதறும் ஒரு புத்தகம் இருக்குமென்றால், அது அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் புத்தகம்தான். பவுல் எபேசுவில் இருந்த பொழுது, "... நான் ... ரோமாபுரியையும் பார்க்க வேண்டியது" (அப். 19:21ஆ) என்று அவர் கூறினார். ரோமாபுரியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு அவர் எழுதிய பொழுது, அவர் ஸ்பானியா நாட்டிற்குப் போவது பற்றிப் பேசி விட்டுப் பிறகு, "உங்களிடத்தில் வந்து, உங்களைக் கண்டு கொள்ளவும், உங்களிடத்தில் சற்றுத் திருப்தி யடைந்த பிறகு, அவ்விடத்திற்கு உங்களால் வழி விட்டனுப்பப் படவும், எனக்குச் சமயங் கிடைக்குமென்று நம்பியிருக்கிறேன்" (ரோமர் 15:24) என்று கூறினார். பவுல் எருசலேமில் கைது செய்யப்பட்ட பொழுது, இயேசு அவரிடத்தில், "நீ என்னைக் குறித்து எருசலேமிலே சாட்சி கொடுத்தது போல ரோமாவினும் சாட்சி கொடுக்க வேண்டும்" (அப். 23:11ஆ) என்று உறுதியளித்தார். ரோமாபுரிக்குச் சென்ற புயல்மிக்க கப்பல் பயணத்தில் ஒரு தூதன் அவரிடத்தில், "பவுலே, பயப்படாதே, நீ இராயனுக்கு முன்பாக நிற்க வேண்டும்" (27:24அ) என்று கூறினான்.

நமது வேத பாடப் பகுதியான 28:11-31ல் பவுல் இறுதியாக பேரரசின் நகருக்குச் சென்று சேர்ந்ததைக் காண்போம். பவுல் சீசருக்கு முன்பு தற்காப்பு வாதம் செய்த பொழுது பவுலுக்கு என்ன நடந்தது என்று ஆச்சரியப்படுகின்றோம். அவர் தண்டனை பெற்றாரா அல்லது விடுவிக்கப்பட்டாரா? சுவிசேஷத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஸ்பானியா செல்லும் அவரது திட்டம் முழுமை பெற முடிந்ததா? இருப்பினும் லூக்கா பின்வரும் வார்த்தைகளுடன் இப்புத்தகத்தை முடித்தார்: "பின்பு பவுல் தனக்காக வாடகைக்கு வாங்கியிருந்த வீட்டிலே

இரண்டு வருஷ முழுதும் தங்கி, தன்னிடத்தில் வந்த யாவரையும் ஏற்றுக் கொண்டு, மிகுந்த தைரியத்துடனே தடையில்லாமல், தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் குறித்துப் பிரசங்கித்து, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய விசேஷங்களை உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தான்” (28:30, 31). வசனம் 31 ஆனது, நடபடிகளில் லூக்காவினால் கூறப்பட்ட இறுதியான வளர்ச்சிக் கூற்றாகும். இதற்கு முந்திய வளர்ச்சிக் கூற்றான 19:20ல் இருந்து இதுவரை நடைபெற்ற யாவற்றையும் சுருக்கமாய்க் கூறுவதென்பது இதன் நோக்கமாயிருக்கலாம். பவுலின் வரலாற்றினால் பற்றிப் படிக்கப்பட்ட நமக்கு இந்த முடிவானது சுவையற்றதாய் இருக்கின்றது.

இப்புத்தகத்தின் “எதிர்பாராத” முடிவானது ஒரு பின் தொடர் நூல் பற்றிய யூகத்திற்கு வழி நடத்துகின்றது. லூக்கா தாம் ஒருபொழுதும் எழுதியிராத பின் தொடர் நூல் ஒன்றை எழுத விரும்பினாரா? அவர் தொலைந்து போன ஒரு பின்தொடர் நூலை எழுதினாரா? மூன்றாவது தொகுதி யொன்றை லூக்கா எழுத விரும்பியதற்கான குறிப்பெதையும் நாம் காணவில்லை. பிறகு ஏன் லூக்கா - ஆவியானவரின் வழி நடத்துதலின் கீழ் நடபடிகளை இவ்விதமாய் முடிக்க வேண்டும்? பவுலின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதுவது என்பது லூக்காவின் பிரதான நோக்கமாய் இருந்ததில்லை, ஆனால் சவிசேஷமானது எவ்விதம் ரோமாபுரி சென்று சேர்ந்து விருத்தியடைந்தது என்பதைக் கூறுவதே அவரது நோக்கமாய் இருந்தது. இந்த நோக்கத்தை நாம் மனதில் வைத்துப் பார்த்தால், இப்புத்தகத்தின் முடிவானது ஏமாற்றம் தருவதாய் இராமல், வெற்றியின் குரலாய் இருப்பதை நாம் காண்போம்! எல்லாத் தடைகளையும் மீறி தேவன் தமது நோக்கத்தை நிறைவேற்றினார்!

கடைசி வசனங்களில் “தடையின்றி” என்பதே திறவுகோல் வார்த்தையாக உள்ளது: “பின்பு பவுல் தனக்காக வாடகைக்கு வாங்கியிருந்த வீட்டிலே இரண்டு வருஷ முழுதும் தங்கி, தன்னிடத்தில் வந்த யாவரையும் ஏற்றுக்கொண்டு, மிகுந்த தைரியத்துடனே தடையில்லாமல், தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் குறித்துப் பிரசங்கித்து, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய விசேஷங்களை உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தான்.” மூல

மொழியில் இவ்வார்த்தையானது (“தடையில்லாமல்”) வலியுறுத்தத்திற்காக வசனத்தின் கடைசியில் வைக்கப் பட்டுள்ளது, மற்றும் NASB மொழிபெயர்ப்பாளர்களும் கூட அவ்வாறே வைத்தார்கள். அந்த விரிவான பேரரசின் இருதயம் போன்ற பகுதியில், சவிசேஷமானது அதை அமிழ்த்த விரும்பியவர்களால் தடை செய்யப்படாதிருந்தது: ரோம அதிகாரிகளால் தடை செய்யப்படாதிருந்தது, யூதத் தலைவர்களால் தடை செய்யப்படாதிருந்தது, சாத்தானால் தடை செய்யப்படாதிருந்தது. இயேசுவைப் பற்றிய நற்செய்தியானது தலைநகரில் இருந்து அப்பேரரசின் தொலை தூரத்தில் இருந்த எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் தாராளமாய் பெருக்கெடுத்தோட முடிந்தது! வசனங்கள் 30 மற்றும் 31ஐ நீங்கள் வாசிக்கும் பொழுது, லூக்கா அவற்றை எழுதியபடியே - இருதயத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் - வாசியுங்கள்!

“இறுதியான வார்த்தை” என்பது உண்மையில் “தடையில்லாமல்” என்றிருப்பதால், நாம் இந்தப் பாடத்தில், வசனங்கள் 11 முதல் 31 வரையிலும் எதிர்மறையான ஒவ்வொன்றையும் தேவன் நேர்மறையாக மாற்றிய, தடையற்ற விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் காண்போம்.

பயணத்தைப் பற்றிய இறுதியான வார்த்தை (28:11-16)

தாமதத்தினால் தடையில்லை (வ. 11)

பவுலும் அவருடைய துணையாளர்களும் மெலித்தா தீவில் மூன்று மாதங்கள் தங்கியிருந்தார்கள் (வ. 11அ) - ஒருவேளை இது நவம்பர், டிசம்பர் மற்றும் ஜனவரி மாதங்களாய் இருக்கலாம். பவுல் அங்கு மூன்று மாதங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் ஏன் விரும்பினார் என்று நாம் அறியவில்லை. அது பவுலுக்கு ஓய்வெடுத்து உடல் நலத்தைத் திரும்பப் பெறும் காலமாய் இருந்ததா? அது, அந்த அப்போஸ்தலர் செசரியாவில் தங்கி, இரண்டாண்டுகள் இடைவெளியில் துருப்பிடித்துப் போன அவரது திறமைகளைக் கூராக்கும் காலமாய் இருந்ததா?

தேவன் அத்தீவில் இருந்த மக்கள் கிறிஸ்தவர்களாகும் வாய்ப்பைத் தர மட்டுமே விரும்பினாரா? தேவனுடைய காரணங்கள் எதுவாக இருந்தாலும், பவுல் அந்தத் தாமதத்திற்கு - நாம் முந்திய பாடம் ஒன்றில் கண்டுள்ளபடி - நன்றி நிறைந்த உணர்வுடன் பதில்செயல் செய்தார்.

மூடநம்பிக்கையினால் தடையில்லை (வ. 11)

ரோமாபுரிக்குப் பவுலையும் மற்ற கைதிகளையும் அழைத்துச் செல்லும் பொறுப்புப் பெற்றிருந்த சேனாதிபதியான யூலியு மழைக்கால மாதங்களின் போது, இன்னொரு அலெக்சந்திரியக் கப்பலில் பயணத்திற்குப் பதிவு செய்தார் (27:6; 28:11). இந்தக் கப்பலானது அநேகமாக, இத்தீவின் வடமேற்கு கடற்கரையிலிருந்த மத்திய தரைக்கடலின் முக்கிய துறைமுகமான வாலட்டா துறைமுகம் என்ற இத்தீவின் துறைமுகத்தில் மழைக்காலத்தில் தங்கியிருந்திருக்கலாம்.

கப்பலானது மழைக்காலத்திற்காக நிற்கும்படி நிர்ப்பந்திக் கப்பட்ட வேளையில் அது தன் அடைவிடத்திலிருந்து மூன்று அல்லது நான்கு நாள் பயண தூரத்திற்குள் இருந்ததால் கப்பலின் எஜமானர் அப்பயணத்தை நிறைவு செய்வதில் ஏக்கமாய் இருந்தார். எனவே மிக முந்திக் கிடைத்த வாய்ப்பில் அவர் தம் பயணத்தை மறுபடியும் தொடர்ந்தார்.

அந்தக் கப்பலைப் பொறுத்தமட்டில் லூக்கா ஒரு வித்தியாசமான குறிப்பைக் கூடக் கொடுத்தார்: “மிதுனம் என்னும் அடையாளமுள்ள” (வ. 11ஆ). “மிதுனம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது “ஜீயஸின் மகன்கள்” என்று அர்த்தப்படுகின்றது. கிரேக்க - ரோமப் புராணக் கதையின்படி, கேஸ்டர் மற்றும் போல்லக்ஸ் ஆகியோர் ஜீயஸின் (யூப்பித்தரின்) இரட்டைப் பிள்ளைகள் ஆவார்கள். ஜெமினி நட்சத்திரக் கூட்டமானது இப்புராணக் கதையின் மகன்களுக்காய்ப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இந்த சகோதரர்கள் கப்பல் பயணிகளின் காவல் தேவர்களாகக் கருதப்பட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட மூடநம்பிக்கைகள் பற்றிய ஏவுதல் பெற்ற விமர்சனங்களை 1 கொரிந்தியர் 8:4-6ல் காணலாம். அந்த அலெக்சந்திரியக் கப்பலின் முன் பகுதியில் இந்த இரட்டை சகோதரர்களின் உருவம் செதுக்கி வண்ணம்

தீட்டப்பட்டிருந்தது.

லூக்காவின் குறிப்பானது அவர் அங்கிருந்தார் என்பதை நிலைநாட்டுகின்றது; லூக்கா (மற்றும் அநேகமாக அரிஸ்தர்க்கும் கூட) கப்பலின் நூற்றுக்கு அதிபதி, அவரது சேவகர்கள் மற்றும் இருந்த கைதிகள் ஆகியோரும் இருந்திருப்பார்கள், இது கண்கண்ட சாட்சியத்தின் அற்பமான விபரத்தை உள்ளடக்குகின்றது. மேலும் இது முதல் நூற்றாண்டு சவிசேஷ ஊழியர்களை எதிர்கொண்டிருந்த மூட நம்பிக்கையின் அடையாளத்தையும் காட்டுகின்றது (மற்றும் இன்றைய நாட்களில் உலக முழுவதிலும் உள்ள பலரால் எதிர்கொள்ளப்படும் மூட நம்பிக்கையையும் குறிக்கின்றது). ஒரு உண்மை நிச்சயமானதாயிருந்தது: கப்பல் மாலுமிகளின் தேவர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டவர்கள் அலெக்சந்திரியாவின் முந்திய கப்பலில் இருந்த பயணிகளுக்கு (நன்மை) ஒன்றும் செய்திருக்கவில்லை! அவர்கள் தங்கள் வாழ்வை உண்மையான ஒரே தேவனுக்கு, “பிதாவாகிய ஒரே தேவன் நமக்குண்டு, அவராலே சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது” (1 கொரி. 8:6அ; அப். 27:24ஐயும் காணவும்) என்பவருக்கு அர்ப்பணித்திருந்தார்கள்.

வானிலையினால் தடையில்லை (வ. 12, 13)

பயணத்தின் முந்திய பாகத்தில், எதிர்க்காற்று ஒரு தடையாய் இருந்தது (அப். 27:4). இப்பொழுது, பெரிய சிரமம் ஒன்றுமில்லாமல் கப்பலானது அதன் அடைவிடத்தை நோக்கி முன்னேறியது. முதலில் அது வடகிழக்கில் அறுபது மைல்கள் பயணம் செய்து சிசிலியாவின் தலைநகரான சீரகூசா பட்டணத்திற்குச் சென்றது (வரைபடத்தை ப. 33ல் காணவும்). “சீரகூசா பட்டணத்தைச் சேர்ந்து, அங்கே மூன்று நாள் தங்கினோம்” என்று (28:12) லூக்கா அறிக்கை தந்தார். கப்பலின் பொறுப்பாளர்கள் ஒருவேளை அங்கு வியாபார விஷயங்களில் மூன்று நாட்களைச் செலவிட்டு இருக்கலாம், ஆனால் அவர்கள் அநேகமாக, மெஸ்ஸினா ஜல சந்தியைக் குறுக்கே கடப்பதற்கு முன்பாக சாதகமான காற்றிற்காகக் காத்திருந்திருக்கலாம். அபாயமான அலைகள் மற்றும் நீர்ச்சுழல்களுக்குப் பெயர் பெற்றதாக அந்த ஜலசந்தி அறியப்பட்டிருந்தது. ரேகியு துறைமுகத்திற்கு அருகில் கேரிப்டிஸ்ஸின் புராணத்துவம்

பெற்ற நீர்ச்சுழலும் ஸ்கில்லாவின் பாரையும் இருந்தன. கிரேக்கப் புராணத்தில், கேரிப்டிஸ் மற்றும் ஸ்கில்லா என்பவைகள் கடற்பயணிகளை அழிக்கும் கடல் இராட்சதர்களாய் இருந்தன. அடுத்த துறைமுகத்திற்கு இருபத்தி நான்கு மணி நேரத்தில் கொண்டு சேர்க்க அவர்களுக்குப் பலத்த காற்று ஒன்று தேவைப்பட்டது.

கடைசியாக அவர்கள் சீரகூசா பட்டணத்தை விட்டுப் புறப்பட முடிந்தது. “அவ்விடம் விட்டுச் சுற்றியோடி, ரேகியு துறைமுகத்துக்கு வந்து சேர்ந்தோம்” (வ. 13அ). இது காலணி வடிவில் உள்ள இத்தாலியின் நுணிப் பகுதியில் இருந்த ஒரு நகரமாகும். ரேகியுவில் இருந்து அவர்கள் வடக்கே இருநாறு மைல்கள் தொலைவில் இருந்த வர்த்தகத் துறைமுகமான புத்தேயோலிக்கு கரையோரமாய்ப் பயணம் செய்ய முடிந்தது. “மறு நாளில் தென்றற் காற்றெடுக்கையில்” (வ. 13ஆ), இது அவர்களின் பயணத்தை விரைவு படுத்தியது. இத்தாலியின் மேற்குக் கரையோரமாய் அவர்கள் பயணம் செய்கையில் வெசுவியஸ் என்ற புகை கக்கும் எரிமலையின் அடிவாரத்தில் இருந்த பாம்ப்பி பட்டணத்தின் அருகாக கடந்து சென்றிருப்பார்கள்.¹ காலம் கனிந்திருக்க, “இரண்டாம் நாள் புத்தேயோலி பட்டணத்துக்கு [அவர்கள்] வந்து” (வ. 13இ) சேர்ந்தார்கள்.

நேப்பிள்ஸின் குடாவில் அமைந்திருந்த புத்தேயோலி நகரானது ரோமாபுரியின் முக்கிய துறைமுகமாய் இருந்தது. பவுலும் மற்றவர்களும் மிகவும் கும்பல் நிறைந்த இத்துறை முகத்தில் கரையேறி, ரோமாபுரியை நோக்கி எழுபத்தைந்து மைல்கள் தூரம் நடந்து சென்றிருப்பார்கள்.

பயத்தினால் தடையில்லை (வ. 14, 15)

நீங்கள் எப்பொழுதுமே செல்ல விரும்பிய ஒரு இடத்திற்கு எப்பொழுதாவது பயணம் செய்திருக்கின்றீர்களா? மற்றும் உங்கள் அடைவிடத்தை நெருங்குகையில் பயத்தினால் நிறைந்திருக்கிறதை உணர்ந்திருக்கின்றீர்களா? புத்தேயோலி கடந்துறைமுகத்தினருகில் பவுல் நிற்கையில் ஆர்வத்தினால் நிறைந்திருந்தார் என்பது உறுதி (வசனம் 15ன் முடிவுப் பகுதியைக் காணவும்). அதன் வடக்கில் ரோமாபுரியின் வல்லமையின் அடையாளமாக யுத்தக் கப்பல்கள் நின்றிருந்

தன. அருகாமையில் ரோமாபுரியின் உலகாதாயத்தின் அடையாளமாக செல்வந்தர்களின் படகுகள் இருந்தன. உலகியல் ரீதியான இந்த அறைகூவல்களுடன் கூடுதலாக, அவர் ரோமாபுரியை நோக்கி ஒரு கைதியாய் நடந்து செல்லுகையில் சகோதரர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவது பற்றி கவலைப்பட வேண்டியதாயிருந்தது. பவுலின் “மாம்சத்தில் இருந்த முள்” அவரை இவ்விடத்தில் பலவீனராகவும், ஆவியில் தொய்ந்த வராகவும் ஆக்குமளவுக்கு கொழுந்து விட்டிருக்கலாம்.

மறுபடியும் தேவன் தம்மை “இரக்கங்களின் பிதாவும், சகல விதமான ஆறுதலின் தேவனும்” (2 கொரி. 1:3) என்று நிரூபித்தார். புத்தேயோலியில் “சகோதரர்களை” (வ. 14அ)க் கண்டதில் பவுல் சந்தோஷத்தினால் திகைப்படைந்தார். சவிசேஷமானது ரோமாபுரியில் இருந்து அந்தத் துறைமுகப் பட்டணத்திற்குப் பரவியிருந்தது என்பது உறுதியாயிற்று. சகோதரர்கள், பவுலையும் அவரது துணைவர்களையும் வரவேற்று “ஏழு நாள் தங்களிடத்தில் இருக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டார்கள்” (வ. 14ஆ). ஒருவேளை பவுல் அங்கு ஒரு திங்கட்கிழமையன்று சென்று சேர்ந்திருக்கலாம், எனவே அடுத்து வந்த ஞாயிற்றுக் கிழமையன்று அப்பம் பிடுவதற்காக அவர் அங்கு தங்கியிருக்கும்படி கிறிஸ்தவர்கள் விரும்பியிருக்கலாம். துரோவா விலும் இதே போன்று நடந்தது (“அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள்” 4ம் பாகத்தில் அப். 20:6, 7 வசனங்களுக்கான குறிப்புகளைக் காணவும்). எப்படியாகிலும், ஒரு முழுவாரம் என்பதில் கர்த்தருடைய நாள் ஒன்றும் உள்ளடங்கியிருக்கும், அந்த வேளையில் பவுல் அப்பகுதியில் இருந்த எல்லா சகோதரர்களுடனும் ஐக்கியத்தை மகிழ்ச்சியுடன் அநுபவித்திருக்க முடியும். முன்பு சீதோனில் (27:3) பவுல் தம் நண்பர்களுடன் இருப்பதற்கு நூற்றுக்கு அதிபதி அனுமதித்திருந்தார்.

ரோமாபுரிக்கு மிக நெருங்கியிருக்கையில் ரோம நூற்றுக்கு அதிபதியான யூலியு பயணத்தை ஒரு வாரம் தள்ளிப்போட அனுமதித்தது ஏன் என்பது ஒரு புரியாத செயலாகும். அங்கு அவருக்கு ஏதேனும் வேலை இருந்ததா? அவருடைய படை வீரர்கள் புயலில் எல்லாவற்றையும் இழந்து போயிருந்ததால், அவர்களை மறுபடியும் பணிக்குத் தயார் செய்ய வேண்டியிருந்ததா? ரோமாபுரியில் இருந்து கட்டளை வருவதற்காக

அவர் காத்திருந்தாரா? ஏழு நாட்கள் இடைவெளிக்கான காரணத்தை இந்தச் சாத்தியக் கூறுகள் எதுவும் விளக்கப் படுத்துவதில்லை. அநேகமாய் பவுலுக்குச் சாதகமாக அவர் ஒரு வாரத் தாமதத்தை ஒப்புக் கொண்டிருக்கலாம். அந்த அப்போஸ்தலரிடம் அவர் நிச்சயமாகவே ஆழ்ந்த மதிப்புக் கொண்டிருந்தார். சவிசேஷம் அவரிடத்தில் விளைவை ஏற்படுத்தி, அவர் ஒரு கிறிஸ்தவராய் ஆகியிருக்கவும் சாத்திய முண்டு. கொர்னேலியு மற்றும் அரண்மனைக்காவலர் (பிலி. 1:13) உட்பட மற்ற சில வீரர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் ஆகியிருந்தார்கள்.

புத்தேயோலியில் இருந்த ஏழு நாட்களின் போது, பவுல் வந்திருந்த செய்தியானது ரோமாபுரியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களைச் சென்றடைந்தது. உடனே பலர் அவரைச் சந்திக்க வந்தார்கள் (வ. 15). ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் கடைசி அதிகாரத்தில் பவுல் ரோமாபுரியில் இருந்த இருபத்தி ஆறு நண்பர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டார்; அந்த நண்பர்கள் அநேகமாய், தெற்கு நோக்கிப் பயணப்பட்ட இரண்டு குழுக்களில் இருந்திருக்கலாம்.

துறைமுக நகரில் ஒரு வாரம் இருந்த பிறகு, பவுலும், அலுவலகக் குழுவில் இருந்த மற்றவர்களும், ரோமாபுரிச் சாலைகளிலேயே மிகப் புகழ் பெற்றிருந்த அப்பியுபுரம் நோக்கி வடக்கு முகமாய்ப் பயணப்பட்டார்கள். அப்பியுபுரம் என்பது கி.மு. 312ல் அந்தச் சாலைப் பணியைத் தொடங்கி, அந்தச் சாலை போடுவதற்கான செலவில் ஒரு பகுதியைத் தாமே ஏற்றுக் கொண்டிருந்த அப்பியு கிலவுதியு சீகஸ் என்பவரின் பெயரால் அழைக்கப்பட்டது. அப்பியு என்பவர் “Censor” என்று அழைக்கப்பட்ட முக்கிய அதிகாரியாக ரோமாபுரியில் விளங்கினார் - இவர் பொதுமக்களின் கணக்கெடுப்பு மற்றும் பொது நடத்தைகள் ஒழுக்கங்கள் ஆகியவற்றைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்புள்ள இரு அதிகாரிகளில் ஒருவராயிருந்தார். அவர்கள் தங்களின் பயணத்தில் பாதி தூரத்தைக் கடந்த போது, வரவேற்புக் குழுவினர் அவர்களைச் சந்தித்தார்கள். “அவ்விடத்திலுள்ள சகோதரர்கள் நாங்கள் வருகிற செய்தியைக் கேள்விப்பட்டு, சிலர் அப்பியுபுரம்² வரைக்கும் சிலர் மூன்று சத்திரம்³ வரைக்கும், எங்களுக்கு எதிர்கொண்டு

வந்தார்கள்” (வ. 15அ) என்று லூக்கா எழுதினார். களைப் படையும் பயணிகளுக்காக அப்பியு சாலை நெடுகிலும் இளைப் பாறுமிடங்கள் நிலைநாட்டப்பட்டிருந்தன, அவ்விடங்களைச் சுற்றிலும் வியாபார நிறுவனக் கூடங்கள் இருந்தன. அவைகளில் ஒன்று ரோமாபுரியில் இருந்து நாற்பத்து மூன்று மைல்கள் தூரத்தில் இருந்த அப்பியுபுரம் என்ற இடம் ஆகும். இன்னொன்று, தலைநகரில் இருந்து பத்து மைல்கள் தூரத்தில் இருந்த மூன்று சத்திரம் என்னும் பெயர் உள்ள இடமாகும்.⁴

வசனம் 15ல் “எதிர்கொண்டு வந்தார்கள்” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது “பார்வையிட வரும் பெருமகன் ஒருவரை அலுவலக ரீதியாக வரவேற்கப் பயன்படும் நுணுக்கமான வார்த்தையாகும், அக்குழுவானது [பவுலை] வரவேற்கவும், அவரது பயணத்தின் நிறைவுப் பகுதியில் அவருக்குப் பாதுகாப்பு வழித்துணையாகச் செல்லவும் நகரில் இருந்து வெளியேறிச் சென்றது” (F. F. Bruce, *The Book of Acts*). பவுலுக்கு ஒரு கதாநாயகனுக்குரிய வரவேற்பு தரப்பட்ட போது அவரது பயம் மறைந்து போனது! லூக்கா, “அவர்களைப் பவுல் கண்டு, தேவனை ஸ்தோத்தரித்துத் தைரியமடைந்தான்” (வ. 15ஆ) என்று கூறியதில் வியப்பேதும் இல்லை. அவர் தமது பழைய மற்றும் புதிய நண்பர்களால் வாழ்த்தப்பட்ட பொழுது கண்ணீர் வழிந்தோடியதை என்னால் காண முடிகின்றது.

சற்றுப் பிறகு, ரோமாபுரிப் பயணம் மறுபடியும் தொடர்ந்தது. அது என்ன ஒரு காட்சியாய் இருந்திருக்கும்! பெருமிதமான ரோமானிய வீரர்கள், துயரார்ந்த கைதிகள், மற்றும் புன்னகை பூக்கும் கிறிஸ்தவர்கள் ஆகியோர் அப்பியு சாலையில் அணிவகுத்துச் சென்றார்கள்! “அந்தப்படி நாங்கள் இருந்து, பின்பு ரோமாபுரிக்குப் போனோம்” (வ. 14இ) என்று லூக்கா எழுதினார்.

அச்சுறுத்தலினால் தடையில்லை (வ. 14, 16)

பயணத்தின் விபரத்தை, “நாங்கள்⁵ ரோமாபுரியில்⁶ சேர்ந்த போது, ... பவுல் தன்னைக் காத்திருக்கிற சேவகனுடனே தனித்துக்⁷ குடியிருக்கும்படி உத்தரவு பெற்றுக் கொண்டான்” (வ. 16) என்று முடித்தார். ஒரு பொதுச் சிறையில் அடைக்கப் படுவதற்குப் பதிலாக, பவுல் “வாடகைக்கு வாங்கியிருந்த

வீட்டிலே” (வ. 30)⁸ வீட்டுக் காவலில், விலங்கிடப்பட்டு (வ. 20) காவலர்கள் காவல் செய்ய, குடியிருக்கும்படி அனுமதிக்கப்பட்டார்.

பவுல் தாம் நெடுநாளாய்க் காண ஆவலாயிருந்த நகருக்குக் கடைசியில் வந்து சேர்ந்தார். அந்நகரின் தெருக்களின் வழியே அவர் கட்டுப்பாடுற்ற தம் இடத்திற்கு⁹ வழி நடத்திச் செல்லப் பட்ட பொழுது, அவர் கண்டதும் சிந்தித்தும் என்ன? வழக்கம் போலவே லூக்காவின் விபரமானது நமது ஆர்வத்தைக் திருப்தி செய்வதில்லை. பவுல் அங்கு ஒரு சுற்றுலாப் பயணியாக இல்லாமல், கர்த்தருக்குச் சாட்சியாக இருந்தார் (23:11). இருப்பினும் நாம், பழங்கால நகரங்களில் மிகப் பெரியதும், மேன்மை மிக்கதுமான ரோமாபுரியில் சந்தித்த அறைகூவல் களை நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

பவுல் நுழைந்திருக்க வேண்டிய அப்பியு சாலையில் அழிந்து போன கற்பாவுகை மட்டும் கதவின் வழியே நான் நடந்திருக்கின்றேன். அந்தக் காலத்தில் அங்கு நிறைந்திருந்த ஆயிரக் கணக்கான விக்கிரகக் கோவில்களின் சிதிலங்களை நான் கண்டிருக்கின்றேன். அந்த நகரின் வர்த்தக, சமூக, மார்க்க மற்றும் அரசியல் மையமான மாபெரும் மைதானத்தின் சிதிலங்களையும் நான் பார்த்திருக்கின்றேன். பேரரசின் ஒவ்வொரு பாகத்திற்கும் அங்கிருந்துள்ள தூரத்தைக் குறித்து வைத்த தங்கத்தினால் ஆன மைல் கல்லை நான் தொட்டுப் பார்த்திருக்கிறேன். நீரோ தம் அரண்மனையைக் கட்டியெழுப் பியிருந்த பலட்டின் மலையின் மேல் நான் நின்றுருக்கின்றேன்.

பவுல் ரோமாபுரிக்குள் வழிநடத்தப்பட்டு ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாகி உள்ளது; ஆனால் உங்கள் கண்களை மூடிக் கொண்டீர்களானால், செல்வமிக்க, துன் மார்க்கமான அந்த “உலகத்தின் சீமாட்டியை” மறுபடியும் உயிருடன் நீங்கள் காண முடியும். பவுலின் நாட்களில் இருந்த அந்த வண்ணமிகும் கும்பலை சித்தரியுங்கள்: பேரரசைக் கட்டுப்படுத்திய வல்லமை நிறைந்த செல்வந்தர்கள், இலவச அப்பத்திற்காக இரைந்து கூக்குரலிட்ட சோம்பலான ஏழைகள், தேவையான உற்பத்திப் பொருட்களையும், வேலைகளையும் கொடுத்து வந்த சுறுசுறுப்பான அடிமைகள். சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க வந்த பவுலும் மற்ற கிறிஸ்தவர்களும் மூழ்கடிக்கப்

படுமளவுக்கு அங்கிருந்த அறைகூவல்கள்தான் எத்தனை எத்தனை?

இருந்தாலும், மனிதர்களின் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப் படுத்துகின்ற தேவனுக்கு இது ஒரு பெரிய அறைகூவல் அல்ல. அவருடைய திட்டங்கள் மற்றும் நோக்கங்களில் அரசியல் ரீதியான இராஜ்யத்தின் மையமாய் இருந்த அந்த இடமானது அவரது இராஜ்யம் மக்களால் நிறைந்த உலகில் நற்செய்தியின் மூலம் பரவுவதற்கான மையமாகவும் இருக்க முடிந்தது. எல்லாச் சாலைகளும் ரோமாபுரிக்குச் செல்வதாயிருந்தால், அதே சாலையில் ரோமாபுரியிலிருந்து - “பூமியின் கடைசி பரியந்தமும்” (1:8) - எல்லா இடங்களுக்கும் செல்வதாகவும் இருந்தன.

“அந்தப்படி நாங்கள் ... ரோமாபுரிக்குப் போனோம்” (28:14ஆ) என்ற வார்த்தைகள் எவ்வளவு குறிப்பிடத் தக்க தாயிருக்க வேண்டும்! அநேக வருடங்களுக்கு முன் தொடங்கிய பவுலின் பயணமானது கடைசியாக ஒரு முடிவுக்கு வந்தது, தேவனுடைய சிவீசேஷ ஊழியத்தின் திட்டமானது ஒரு புதிய படி நிலையெடுத்துத் தொடங்கியது.

யூதர்களுக்கான பவுலின் செய்தியின் இறுதியான வார்த்தைகள் (28:17-29)

சிறை வாசத்தினால் தடையில்லை (வ. 17-23)

ரோமருக்குப் பவுல் எழுதிய நிருபமானது “முன்பு யூதருக்கும் பின்பு கிரேக்கருக்கும்” (ரோமர் 1:16) சிவீசேஷத்தை எடுத்துச் செல்லுவதே அவரது வழக்கமான செயல்பாடாக இருந்தது என்பதை வலியுறுத்தியது. ஒவ்வொரு புதிய நகரிலும் அவர் எவ்வித மாறுதலும் இன்றி யூத ஜெப ஆலயத்திலேயே தமது பிரசங்க ஊழியத்தைத் தொடங்கினார் (அப். 17:1-3). ரோமாபுரியில் யூதர்களின் தொகை அதிகமாய் இருந்தது, மற்றும் குறைந்தது பத்து ஜெப ஆலயங்கள் அங்கிருந்தன, ஆனால் பவுல் அவைகள் எவற்றிற்கும் செல்வதைத் தேர்ந்து கொள்ளவில்லை. அவர் தடுத்து நிறுத்தப்படவில்லை: அவர்

அவர்களிடத்தில் செல்ல முடியாதிருந்தால், அவர்களை அவர் தம்மிடத்தில் வரும்படி அழைத்திருப்பார்.

சில நாள் ஓய்வுக்குப் பின் (மற்றும் அநேகமாக நண்பர்களிடம் உறைவைப் புதுப்பித்துக் கொண்ட பின்), பவுல் “யூதரில் பிரதானமானவர்களை வரவழைத்தான்” (28:17அ): ஜெப ஆலயங்களில் மூப்பர்கள், வேதபாரகர்கள், முதன்மையான யூதக் குடும்பங்களின் தலைவர்கள் ஆகியோர் அதில் இருந்திருப்பார்கள். எருசலேமில் இருந்த யூதர்களின் வெறுப்பு என்ற குணம் அவர்களிடம் இருந்ததா இல்லையா என்பதைக் கண்டறிய அவர் விரும்பினார். மேலும் தாம் அங்கு கலகம் ஏற்படுத்துவதற்காக வரவில்லை என்பதை அவர்களுக்கு மறுபடியும் உறுதிப்படுத்த அவர் விரும்பினார். மிக முக்கியமாக, அவர்களில் சிலரையாவது இயேசுவுக்கு ஆதாயப் படுத்தலாம் என்பதில் அவர் நம்பிக்கையாய் இருந்தார் (ரோமர் 9:1-5; 10:1).

அவர்கள் கூடி வந்திருந்தபோது, அவன் அவர்களை நோக்கி: சகோதரரே, நம்முடைய ஜனங்களுக்கும் நம்முடைய முன்னோர்களின் முறைமைகளுக்கும் விரோதமானதொன்றையும்¹⁰ நான் செய்யாமலிருந்தும், கட்டப்பட்டவனாக எருசலேமிலிருந்து ரோமர் கைகளில் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டேன். அவர்கள் என்னை நியாயம் விசாரித்தபோது மரணத்துக் கேதுவான குற்றம் ஒன்றும் என்னிடத்தில் காணாதபடியினால், என்னை விடுதலையாக்க மனதாயிருந்தார்கள். யூதர்கள் அதற்கு எதிர்ப்பேசினபோது, நான் இராயனுக்கு அபயமிட வேண்டிய தாயிருந்தது; ஆயினும் என் ஜனத்தார்மேல் யாதோரு குற்றஞ்சாட்ட வேண்டுமென்று நான் அப்படிச் செய்யவில்லை. இந்தக் காரியத்தினிமித்தமே உங்களைக் காணவும் உங்களுடனே பேசவும் உங்களை அழைப்பித்தேன். இஸ்ரவேலுடைய நம்பிக்கைக்காகவே¹¹ இந்தச் சங்கிலியால் கட்டப்பட்டிருக்கிறேன்¹² என்றான் (அப். 28:17ஆ-20).

பவுல் மூன்று உண்மைகளைக் கூறினார்: (1) யூதர்களுக்கெதிரான ஒன்றையும் அவர் செய்திருக்கவில்லை; (2) அவருக்கெதிரான ஏதொன்றும் ரோமர்களிடத்தில் இருந்ததில்லை; (3) யூதர்களுக்கெதிரான ஏதொன்றும் அவரிடத்தில் இல்லை.

இதற்கு முந்திய தொடர்களில், 23:26-30 மற்றும் 25:14-21 ஆகிய பகுதிகளில் ஒரு வரலாற்றை முடிந்த அளவுக்கு நல்ல தோற்றமுள்ளதாய்க் கூறுவது எப்படி என்பதற்கு இரண்டு

உதாரணங்களை நாம் பெற்றிருந்தோம். பவுலின் உரையானது, ஒரு வரலாற்றை மற்றவர்களின் பார்வைக்கு நல்ல தோற்ற முடையதாகக் கூறுவது (மற்றும் நல்நம்பிக்கை பெறுவது) எப்படி என்பதற்கான ஒரு உதாரணம் ஆகும்: (1) அவர் உரையின் தொடக்கத்தில் கேட்பவர்களுக்குத் தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார். அவர், “சகோதரரே,” “நம்முடைய ஜனங்கள்,” “நம்முடைய முன்னோர்கள்” என்று கூறினார். (2) அவர் தாம் தவறாய் நடத்தப்பட்டது பற்றிய விபரத்தை மென்மையாக்கினார். கொலைகாரர் கும்பல் ஒன்றி லிருந்து காப்பற்றப்பட்ட விஷயமானது “ரோமர் கைகளில் ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டேன்” என்று ஆகியது. (3) அவர் தமது உரையைக் கேட்டவர்களுக்கும், தமக்குத் தீங்கு செய்தவர் களுக்கும் இடையில் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்தினார். தாம் தவறாக நடத்தப்பட்டதை அவர் குறிப்பிட்டபோது, “யூதர் களாகிய நீங்கள்” என்று கூறாமல் “யூதர்கள்” என்று மட்டுமே கூறினார். (4) அவர் தமது உரையைக் கேட்டவர்களின்பால் தாம் கொண்டிருந்த நல்ல சிந்தையை உறுதிப்படுத்தினார். அவர் குற்றச்சாட்டு எதையும் கொண்டு வரவில்லை. தம்முடைய உரையை கேட்பவர்களோடு தம்மையும் இணைத் துக் கொண்டு தம் உரையை முடித்தார். “இஸ்ரவேலின் நம்பிக்கைக்காக” பாடுகளை அநுபவிப்பது என்பதன் அர்த்தம் என்ன என்பதை எல்லா யூதர்களும் அறிந்திருந்தார்கள்.

யூத நாட்டாருக்கு எதிராக எவ்விதத்திலும் சட்டப் பூர்வமான குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டு வரவில்லை என்ற பவுலின் கூற்றானது யூதத் தலைவர்களிடம் சிறப்பான ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் யூதர் மற்றும் கிறிஸ்தவர்களிடையே ஏற்பட்ட மோதலானது கிலாவுதியு இராயனால் எல்லா யூதர்களையும் (மற்றும் கிறிஸ்தவர்களையும்) ரோமாபுரியிலிருந்து வெளியேற்றிய விளைவை உண்டாக்கியிருந்தது (18:2) அந்த தொந்தரவான காலம் மறுபடியும் ஏற்படுவதை யூதர்கள் விரும்பவில்லை.

பவுலுக்கு அவர்கள் கூறிய பதிலானது எச்சரிக்கையுள்ளதாக ஆனால் நல்லதாக இருந்தது. அவர்கள், “உன்னைக் குறித்து யூதேயாவிலிருந்து எங்களுக்குக் காகிதம் வரவுமில்லை, வந்த சகோதரரில் ஒருவனுக்கும் உன் பேரில் ஒரு பொல்லாங்கை

அறிவித்ததுமில்லை, அதைப்பற்றிப் பேசினதுமில்லை” (28:21) என்று தொடங்கினார்கள். எருசலேமில் இருந்த யூதர்கள் பவுலைப் பற்றி ரோமாபுரிக்கு வார்த்தையொன்றும் அனுப்பவில்லை என்று நாம் அறியும்போது ஆச்சரியப்படுகின்றோம். எருசலேமில் இருந்து வார்த்தை வருவதற்குக் கால அவகாசம் போதுமானதாயிருக்கவில்லை என்று சிலர் யோசிக்கின்றார்கள், ஆனால் ரோமாபுரியில் இருந்த யூதத் தலைவர்கள், எருசலேமில் இருந்த தங்களின் சக யூதர்கள் வார்த்தை அனுப்ப விரும்பியிருந்தால் அதை அனுப்புவதற்கான போதுமான கால அவகாசம் கடந்து விட்டது என்று எண்ணினார்கள் என்பது தெளிவு. நாம் அறிந்த வரையில் அவர்கள் அவ்வாறு செய்யவே இல்லை. பவுலுக்கு எதிரான வழக்கெதுவும் தங்களிடம் உண்மையில் இல்லை என்று அவர்கள் அறிந்ததால் அவர்கள் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் இருந்திருக்கலாம். பவுல் நூற்றுக்கணக்கான மைல்களுக்கப்பால் சிறைப்பட்டிருந்ததால் தங்களைத் துன்புறுத்த முடியாது என்று (அவர்கள் நினைத்து) மகிழ்ச்சியாய் இருந்திருக்கலாம். மற்றும் பவுல் சென்ற பிறகு, அவர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் மற்ற சிக்கல்கள் - குறிப்பாக ரோம அதிகாரத்திற்கு எதிராக வளர்ந்து வந்த பலஸ்தீன ஏதேச் சாதிகாரம் - அவர்களின் கவனத்தை ஈர்த்திருக்கலாம்.

ரோமாபுரியில் இருந்த (யூத) தலைவர்கள் பவுலைப் பற்றி மோசமான ஏதொன்றையும் கேள்விப்படாதிருந்தாலும் அவரின் செயல்பாட்டிற்கு எதிரான அறிக்கைகளைக் கேள்விப்பட்டிருந்தார்கள். மற்ற சிலரைப் போலின்றி, அவர்கள் அவ்விஷயத்தை விசாரித்தறிய மனதாய் இருந்தார்கள். அவர்கள் பவுலிடம், “எங்கும்¹³ இந்த மதபேதத்துக்கு¹⁴ விரோதமாய்ப் பேசுகிறதாக நாங்கள் அறிந்திருக்கிறபடியால், இதைக் குறித்து உன்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்று கேட்டறிய விரும்புகிறோம்” என்றார்கள் (28:22) அவர்கள் கூடுவதற்கு “ஒரு நாளைக் குறித்து” (வ. 23அ) பின் அங்கிருந்து சென்றார்கள்.

புறக்கணிப்பினால் தடையில்லை (வ. 23-29)

அந்த நாள் வந்த போது, பவுலின் வீடு நிறைந்திருந்தது. “அநேகம் பேர் அவன் தங்கியிருந்த¹⁵ வீட்டிற்கு அவனிடத்தில்

வந்தார்கள்” (வ. 23ஆ). அவர் எவ்வளவாய் உணர்வெழுச்சி யடைந்திருக்க வேண்டும்! மாறுபடும் நிலைக்குத் தக்கதொரு கூட்ட நிகழ்ச்சியை யூதர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள், ஆனால் அவரோ அதை நற்செய்தி ஊழியமாக்கத் திட்டமிட்டார். இயேசு வாக்குறுதியளித்திருந்தபடி, அவர் ரோமாவில் சாட்சி கொடுக்க ஒரு வாய்ப்பைப் பெற்றார் (23:11)!

அரசர் மற்றும் அவரது அரசாட்சியைப் பற்றிய விஷயங்களைப் போதிக்கையில் பவுல் நம்பிக்கையின் செய்தியுடன் தொடங்கினார். “அவன் ... மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்திலும் தீர்க்கதரிசிகளின் ஆகமங்களிலும்¹⁶ இருந்து இயேசுவுக் கடுத்த விசேஷங்களை அவர்களுக்குப் போதித்து, தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக்¹⁷ குறித்துச் சாட்சி கொடுத்து விஸ்தரித்துப் பேசினான்” (28:23ஈ). அவர் தம் கருத்தைக் “காலமே தொடங்கிச் சாயங்கால மட்டும்” (28:23இ), சூரிய உதயம் தொடங்கி, சூரியன் மறையும் வரையில் வலியுறுத்தினார். இவ்வேளைகளில் மக்கள் வருவதும் போவதுமாய் இருந்திருக்கலாம்.

வழக்கம் போலவே, பவுலின் செய்தியைச் சிலர் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். சிலர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை: “அவன் சொன்னவைகளைச் சிலர் விசுவாசித்தார்கள், சிலர் விசுவாசியா திருந்தார்கள்” (வ. 24). விசுவாசித்தவர்கள் மற்றும் விசுவாசியாதவர்களிடையே ஒரு விவாதம் எழும்பிற்று: “அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் ஒவ்வாமலிருந்து” (வ. 25அ). நாளின் முடிவில் விவாதமானது மிகவும் உச்சகட்டத்தை அடைந்தது (வ. 29).

அந்த நாளின் முடிவுவேளை நெருங்குகையில், பவுல் நியாயத்தீர்ப்பின் நாள் பற்றி ஏசாயா தீர்க்கதரிசனத்தில் இருந்து மேற்கோள் காட்டிப் பேசினார்:

பவுல் அவர்களுக்குச் சொன்ன வாக்கியமாவது: நீங்கள் காதாரக் கேட்கும் உணராதிருப்பீர்கள், கண்ணாரக் கண்டும் பாராதிருப்பீர்கள். இவர்கள் கண்களினால் காணாமலும், காதுகளினால் கேளாமலும், இருதயத்தினால் உணர்ந்து குணப்படாமலும், நான் இவர்களை ஆரோக்கியமாக்காமலும் இருக்கும்படிக்கு, இந்த ஜனத்தின் இருதயம் கொழுத்திருக்கிறது; காதுகளினால் மந்தமாய்க் கேட்டுத் தங்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டார்கள் என்று இந்த ஜனத்தினிடத்தில் போய்ச் சொல்லு என்பதைப் பரிசுத்த ஆவி ஏசாயா தீர்க்கதரிசியைக்¹⁸ கொண்டு

நம்முடைய பிதாக்களுடனே¹⁹ நன்றாய்ச் சொல்லியிருக்கிறார்
(வ. 25:இ-27).

ஏசாயா 6:9, 10ல் உள்ள தீர்க்கதரிசியின் வார்த்தைகள், தேவனுடைய வார்த்தை முக்கியத்துவமற்றதாய்க் கருதப்படும் அபாயத்தை வலியுறுத்திற்று. ஒரு மனிதன் தேவனுடைய செய்தியை ஏற்றுக்கொள்ள தொடர்ந்து மறுத்து வந்தால், அவர் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவே முடியாமல் கடினமடையும் ஒரு காலம் வந்தே தீரும்.

ஏசாயா தமது நாட்களில் இருந்த இஸ்ரவேலர்களின் இருதய கடினத்தைப் பற்றிக் கூற இந்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினார். பின்னாளில் இயேசு தம்மையும் தம் வார்த்தைகளையும் புறக்கணித்த யூதர்களுக்கு இவ்வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினார் (மத். 13:14, 15; மாற். 4:12; லூக். 8:10; யோவா. 12:40ஐயும் காணவும்). இன்னும் பின்னாளில், பவுல், மேசியாவை ஏற்றுக்கொள்ளாத தம் சக யூதர்களுக்கு இவ்வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினார் (ரோமர் 11:8). இவ்வார்த்தைகள் நான்காவது மற்றும் இறுதி முறையாக அப். 28:26, 27ல் பயன்படுத்தப்பட்டன; யோவான் 12:40 பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்டது, ஆனால் இயேசுவால் மத்தேயு 13, மாற்கு 4 மற்றும் லூக்கா 8ல் பயன்படுத்தப்பட்டவைகளையே யோவான் மறுபடி எழுதினார். இஸ்ரவேலர்களின் உணர்வற்ற இருதயங்களே கருத்துப் பொருளாயிருந்தது.

அப். 21-25ல் பவுலையும் சவிசேஷத்தையும் யூதர்கள் புறக்கணித்ததே எருசலேமின் அழிவின் தொடக்கமாகி, கி.பி. 70ல் ரோமர்களால் எருசலேம் முற்றிலும் அழிக்கப்படக் காரணமாய் இருந்தது என்ற கருத்தை நாம் முன்பே ஆலோசித்திருந்தோம். சிலர், அப். 28 பகுதியானது யூத மக்களின் “திட்டவட்டமான புறக்கணிப்பு” என்றும் (Bruce, 508) - “இது யூத நாட்டார் பெற்ற திலேயே கடைசியான மாண்புமிகு எச்சரிப்பு” என்றும் (ரிக் ஆட்ச்லீயின் பிரசங்கம்) எண்ணுகின்றார்கள். அவர்களின் கருத்து சரியானதாக இருக்கலாம். பவுல் இரண்டாண்டு காலம் ரோமாபுரியில் இருந்ததைக் கூற லூக்கா பதினாறு வசனங்கள் எழுதினார். இவைகளில் மூன்றைத்தவிர மற்ற யாவும் யூதர்கள் சவிசேஷத்தை மறுத்ததையே கூறுகின்றன. லூக்கா இடத்தை

வீணாக்கவில்லை, எனவே இந்த நிகழ்ச்சியானது குறிப்பிடத் தக்கதாய் இருக்க வேண்டும். ஆலோசனையாய்க் கூறப்பட்ட நோக்கமானது மிகவும் ஏற்புடையதாகவே இருக்கின்றது.

ஏசாயாவிலிருந்து மேற்கோள்காட்டிய பிறகு பவுல், “ஆதலால் தேவனுடைய இரட்சிப்பு புறஜாதியாருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதென்றும், அவர்கள் அதற்குச் செவி கொடுப்பார்களென்றும் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கக் கடவது” (வ. 28) என்றும் கூறினார். யூதர்களைக் காட்டிலும் புறஜாதியார் அதிகமாய் ஏற்றுக் கொள்ளும் தன்மை பெற்றிருப்பதாக மட்டும் பவுல் உறுதிப்படுத்தியிருக்கலாம். “புறஜாதியார் இரட்சிப்பின் பிரசங்கத்தைக் கவனிப்பார்கள் என்ற அப்போஸ்தலரின் உறுதியான கூற்றுக்கு எதிர் பேச முடியாத சாட்சியத்தை வரலாறு கொடுக்கின்றது” (Richard Oster, *The Acts of the Apostles*, Part 2). இருப்பினும், பவுலின் வார்த்தையில் ஒரு ஆழமான குறிப்பு இருக்கச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது: அவர் இனி “யூதர்களிடத்தில் முதலில் செல்லும் கடமையின் கீழ்” தாம் இல்லை என்பதை அறிவித்திருக்கலாம் (I. Howard Marshall, *The Acts of the Apostles*). பவுல் தம் சிறை நிருபங்களிலோ அல்லது தம் பிந்திய நிருபங்களிலோ (1 மற்றும் 2 தீமோ. மற்றும் தீத்து) “முன்பு யூதருக்கும்” என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தவில்லை. ஹோவார்டு மார்ஷல் அவர்கள், “சபை பொதுவாகப் பின்பற்றக் கூடிய உதாரணமாக [பவுலை] லூக்கா நன்கு முன் வைத்திருக்கின்றார்” என்று கூறினார். இன்றைய நாட்களில், நாம் ஒரு புதிய சமூகத்திற்குச் செல்லும் போது, யூதரல்லாதவர்களுக்கு சுவீசேஷத்தைக் கொண்டு செல்வதற்கு முன் முதலில் யூதர்களுக்குப் பிரசங்கிக்க வேண்டும் என்ற கடமை நமக்கில்லை.

வசனம் 28ல் பவுல் புறஜாதியாரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டது அக்கூட்டத்தை ஒரு முடிவுக்கு (நிறுத்துவதற்கு) கொண்டு வந்தது. “அவர்கள் ... புறப்பட்டுப் போகையில், பவுல் அவர்களுக்குச் சொன்ன வாக்கியமாவது ...” (வ. 25ஆ) - அது நியாயத்தீர்ப்பின் வாக்கியமாயிருந்தது. மேற்கத்திய வசனத்தில் உள்ள பின்வரும் சிந்தனையானது சில மொழிபெயர்ப்புகளில் உள்ளடங்கியுள்ளது: “அவன் இந்த வார்த்தைகளைச் சொன்ன போது, யூதர்கள் தங்களுக்குள்ளே மிகவும் தர்க்கம் பண்ணிக்

கொண்டு, போய் விட்டார்கள்.”

மற்ற நகரங்களில் நடந்தது போலவே யூதர்கள் பவுலையும் அவரது செய்தியையும் புறக்கணித்தார்கள். இருப்பினும், இந்த வேளையில் யூதர்கள் அவரை நகரை விட்டுச் செல்லும்படி வற்புறுத்தவோ அல்லது கல்லால் எறிந்து கொலை செய்ய முயற்சிக்கவோ முடியாதிருந்தது (13:50; 14:5, 19), ஏனென்றால் அவர் ரோம அரசினால் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தார்! தேவன் ஆச்சரியமான வழிகளில் செயலாற்றுகின்றார்.

சுவிசேஷத்தைப் பற்றிய ஒரு இறுதியான வார்த்தை (28:30, 31)

விலங்குகளினால் தடையில்லை (வ. 30)

ரோமாபுரியில் பவுல் தங்கியது பற்றிய விபரங்களை லூக்கா கூறி முடித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர், “பின்பு பவுல் தனக்காக வாடகைக்கு வாங்கியிருந்த வீட்டிலே இரண்டு வருஷ முழுவதும் தங்கி” (வ. 30அ) என்று எழுதினார். பவுலின் வழக்கு விசாரணைக்கு வர ஏன் இவ்வளவு காலமானது என்பது பற்றிய நிச்சயமான தகவல் ஒன்றும் நமக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு வேளை (முன்பே குறிப்பிட்டபடி) அவர்மேல் குற்றம் சாட்டிய வர்கள் வார்த்தையொன்றையும் அனுப்பாதிருக்கலாம். ஒரு வேளை இவ்வழக்கு நீதிமன்றப் பதிவேட்டில் மிகவும் பின் வரிசையில் இருந்திருக்கலாம். காரணம் எதுவாயிருப்பினும், அந்த சமயத்தில் பவுல் “தனக்காக வாடகைக்கு வாங்கியிருந்த வீட்டிலே” தங்கியிருக்க அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தார். ரோமா புரியில் பவுலின் போஷிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பிற்கு ரோம அரசே பொறுப்புள்ளதாயிருந்தது. அவர் அதிக சுதந்தரத்துடனும், வேண்டிய வசதியுடனும் இருக்கத் தாமே ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு அமர்த்தியிருக்க வாய்ப்புள்ளது. மாநிலத்தின் “இலவச” நிதிகள் எவ்வித மாறுபாடுமின்றி தேவைகளுடன் இணைந்ததாகவே இருந்தன. அந்த வீட்டிற்கான வாடகையானது ரோமாபுரி அல்லது வேறு எங்காவது

இருந்த கிறிஸ்தவர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

பவுல் சில தனிச்சலுகைகளைப் பெற்றிருந்தார் (வ. 30ஆ). ஆனால் அவர் இரவும் பகலும் ரோமச் சேவகர் ஒருவருடன் விலங்கிடப்பட்டுத் தமது வீட்டிற்குள்ளேயே இருக்க வேண்டியதாயிற்று (வ. 16, 20; எபே. 6:19). நாட்கள் வாரங்களாகி, வாரங்கள் மாதங்களாகி, மாதங்கள் வருடங்களாகுகையில் அவர் தெருக்களில் நடந்து சென்று அரங்க சாலையில் பிரசங்கம் செய்ய ஏங்கியிருக்க வேண்டும். தேவன் தம்மை (பவுலை) ரோமாபுரிக்குக் கொண்டு வந்து ஏன் அடைத்து வைக்கும்படி செய்தார் என்று அவர் ஆச்சரியப்பட்டிருக்க வேண்டும். நாம் தேவனுடைய சிந்தையை அறிய முடியாது, ஆனால் கவனிக்க வேண்டிய சில சாத்தியமான நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

(1) பவுல் அடைக்கப்பட்டிராவிட்டால், அநேகமாக அவர் ரோமாபுரியில் சில காலமே இருந்திருப்பார். சபையானது அங்கு ஏற்கனவே நிலைநாட்டப்பட்டிருந்தது, அவர் “மற்றொருவனுடைய அஸ்திபாரத்தின் மேல்” கட்டுவதற்கு (ரோமர் 15:21) விரும்பவில்லை. அவர் ரோமாபுரியில் சற்றுக் காலம் இருந்து பின் ஸ்பானியா நாட்டுக்கும் மற்ற இடங்களுக்கும் செல்லவே திட்டமிட்டிருந்தார் (ரோமர் 15:24).

(2) நீட்டிக்கப்பட்ட பவுலின் வீட்டுக்காவலானது பேரரசரின் அரண்மனைக்கு சவிசேஷம் சென்று சேரும் விளைவை ஏற்படுத்தியது. பிலிப்பியருக்குப் பவுல், “அரமனையெங்குமுள்ளார்களுக்கும் ... என் கட்டுகள் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான கட்டுகளென்று வெளியரங்கமாகி” (பிலி. 1:14) என்று கூறினார். அரமனையெங்குமுள்ளவர்கள் (Praetorian guard) என்பது “பேரரசரைப் பாதுகாக்கவும், பேரரசு நீதிமன்றத்தில் விசாரணைக்காகக் காத்திருந்த கைதிகளைக் காவல் செய்யவும்” நிமிக்கப்பட்டிருந்த வீரர்களின் தனிக்குழுவாகும் (J. W. McGarvey, *New Commentary on Acts of Apostles*, vol. 2). ஒவ்வொரு நான்கு முதல் ஆறு மணி நேரத்திற்கொருமுறை பவுலுடன் விலங்கிடப்பட்டிருந்த வீரர் இன்னொரு வீரரால் விடுவிக்கப்படுவதுண்டு. ஒவ்வொரு இருபத்தினாலு மணி நேரத்திலும் நான்கு முதல் ஆறு வீரர்கள் பவுலுடன் விலங்கிடப்பட்டிருப்பதுண்டு. இரண்டு ஆண்டுகளில் நூற்றுக்கணக்கான

வீரர்களுக்கு சவிசேஷமானது வெளியாக்கப்பட்டது. அந்த அப்போஸ்தலர் மற்றவர்களுக்குப் போதிக்கையில் அவரது காவல் வீரர் அதைக் கவனிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லா திருந்தது. பிறகு பவுலும் அந்த வீரரும் தனித்திருக்கையில் அவர்களின் உரையாடல் வானிலை பற்றியதாகவோ அல்லது ஒலிம்பிக் விளையாட்டு பற்றியதாகவோ இருந்திருக்குமோ என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் ஏற்படுகின்றது. அந்த இரண்டாண்டு காலத்தில் சில வீரர்கள் கிறிஸ்தவர்களா யிருக்கலாம். அவர்கள் தங்கள் கடமையின் நிமித்தமாக அரண் மனை சென்றபோது தங்களுடன் சவிசேஷத்தை எடுத்துச் சென்றார்கள். பிலிப்பியில் இருந்த சபைக்குப் பவுல், “பரிசுத்த வாண்கள் அனைவரும் விசேஷமாக இராயனுடைய அரமணையிலுள்ளவர்களும் உங்களுக்கு வாழ்த்துதல் சொல்லுகிறார்கள்” (பிலி. 4:22) என்று எழுத முடிந்தது. (பவுல் தம் வழக்கை நீரோ முன்னிலையின் கூற வாய்ப்புப் பெற்றிருந்தார் என்பதும் உறுதி [அப். 27:24].)

(3) ரோமாபுரியில் பவுலின் ஊழியத்தின் போது, அவர் சிறைப்பட்டிருந்த காரணத்தினால் அவர் அரசால் பாதுகாக்கப் பட்டிருந்தார்! தேவனுடைய ஏற்பாடுகளின் ஞானத்தைப் பவுல் ஒப்புக் கொண்டார்: “..எனக்குச் சம்பவித்தவைகள் சவிசேஷம் பிரபலமாயிருக்கும்படிக்கு ஏதுவாயிற்று ...” (பிலி. 1:12).

ரோம அதிகாரிகளினால் தடையில்லை (வ. 30, 31)

பவுலின் சிறையிருப்பின் போது, அவர் தம் வீட்டைத் திறந்து வைத்திருக்க அனுமதிக்கப்பட்டார்: அவர், “தன்னிடத்தில் வந்த யாவரையும் ஏற்றுக்கொண்டு” (வ. 30ஆ) - யூதர்கள் மற்றும் புறஜாதியார், கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்களால்லாதவர்கள் யாவரையும் அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். அவர், “தடையில்லாமல், தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் குறித்துப் பிரசங்கித்து, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய²⁰ விசேஷங்களை உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தான்” (வ. 31ஆ). “தடையில்லாமல்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது கள்ளமில்லாமல், தெளிவாக மற்றும் நம்பிக்கையுடன் பிரசங்கித்தலைக் குறிப்பிடுகின்றது (adapted from John R. W. Stott, *The Message of Acts*).

வாய்மொழி உபதேசத்துடன் கூட, பவுல் எழுத்தின் மூலமாகவும் தம் செல்வாக்கை நீட்டித்தார். அவரது நிருபங்களில் மிகச் சிறந்த சில நிருபங்கள் இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் எழுதப்பட்டன.²¹ எபேசியருக்கு எழுதப்பட்ட நிருபத்தில் கிறிஸ்து மற்றும் அவரது சபையைப் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது; பிலிப்பியருக்கு எழுதப்பட்ட நிருபமானது பவுலின் அன்புக் கடிதமாகும்; கொலோசெயருக்கு எழுதப்பட்ட நிருபத்தில் பவுலின் வார்த்தைகள் இயேசுவை உயர்த்தி, தேவதூஷணத்திற்கெதிராகப் போராடுகின்றன; மற்றும் பிலோமோனுக்கு எழுதப்பட்ட நிருபமானது நண்பருக்கான ஒரு தனிப்பட்ட கடிதமாகும். இந்த நிருபங்களைப் பற்றிய மற்ற விபரங்களை “புதிய ஏற்பாட்டின் ஆராய்ச்சி” என்ற இதழில் காணலாம். பவுல் ரோமாபுரியில் இருந்த காலம் பற்றிய அதிக அறிவை இக்கடிதங்கள் நமக்குத் தருகின்றன.

லூக்கா மற்றும் தீமோத்தேயு போன்ற பழைய நண்பர்கள் பவுலுடன் இருந்தார்கள்.²² அந்த அப்போஸ்தலருடன் மறு ஒப்புரவான யோவான் மாற்குவைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதும் தகுதியானதே.²³ அரிஸ்தர்க்கு (ரோமாபுரிக்குப் பவுலுடன் பயணம் சென்றவர்), எப்பாப்பிரோதீத்து, தீகிக்கு, யுஸ்து, எப்பாப்பிரா, மற்றும் தேமா²⁴ ஆகியோர் மற்ற உடன் ஊழியர்களாவர். பலர் நிச்சயமாகவே பவுலினால் பேரரசின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் சவிசேஷத்தை எடுத்துச் செல்லும்படி அனுப்பப்பட்டிருப்பார்கள்.

பவுல் தாம் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ உதவி செய்து நிலைநாட்டப்பட்ட சபைகள் யாவற்றையும் குறித்துக் கவலையுள்ளவராய் இருந்தார் என்பதையும் சிறை நிருபங்கள் நமக்குக் கூறுகின்றன (பிலி. 4:1ஐக் காணவும்). இது எபேசுவில் அவரது ஊழியத்தின் விளைவாக நிலைநாட்டப்பட்ட கொலோசே மற்றும் லவோதிக்கேயா போன்ற இடங்களில் இருந்த சபைகளையும் உள்ளடக்கியது, அவர் தாமே சென்று இந்த இடங்களில் இருந்த சபைகளில் பிரசங்கித்திருக்கா விட்டாலும் அவைகளைப் பற்றிக் கவலை உள்ளவராகவே இருந்தார் (கொலோ. 1:7, 8; 2:1; 4:16). அவர் அந்த சபையார்களுடன் தொடர்பைப் பராமரிக்க முயற்சி செய்தார். சில உள்ளூர் சபைகள் தங்களின் பிரதிநிதிகளை ரோமாபுரிக்கு

அனுப்பின (பிலி. 4:18ஐக் காணவும்). பவுலும் தம் நிலைமையை அவர்களுக்கு விவரிக்கவும், அவர்களின் ஆவிக்குரிய நிலை பற்றிய அறிக்கையைத் தாம் பெறவும் செய்தியாளர்களை அனுப்பினார் (எபே. 6:21; பிலி. 2:19, 23, 25-30; கொலோ. 4:7, 8, 10ஐயும் காணவும்).

இதில் மிகவும் ஆர்வமுள்ளதாக உள்ளது என்னவென்றால், அவருடைய நிருபங்கள் பவுலுடைய மனநிலையைத் தெளிவாக விளக்குகின்றன. “போராட்டங்கள்”, “பாடுகள்” மற்றும் “மிருந்த உபத்திரவங்கள்” என்பதாகும் என்று அவர் கூறினார் (பிலி. 1:30; கொலோ. 1:24; 2:1). முதுமையின் விளைவுகளையும், அவருடைய சரீரம் தொடர்ச்சியாகப் பெற்றுக் கொண்டிருந்த உபாதைகளையும் அநுபவித்துக் கொண்டிருந்தார் (பிலே. 8). “பொறாமையினாலும், விரோதத்தினாலும் ... என்கட்டுகளோடே உபத்திரவத்தையும் கூட்ட நினைத்து ... கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கிற ... ரோமாபுரியில் இருக்கும் சில சகோதரர்களையும் குறித்து கவலைப்பட்டார்” (பிலி. 1:15, 16). இந்த உபத்திரவங்களின் மத்தியிலும் பவுல் நேர்மறையான எண்ணப் போக்கைக் கொண்டிருந்தார்: “என்னைப் பெலப் படுத்துகிற கிறிஸ்துவினாலே எல்லாவற்றையுஞ் செய்ய எனக்கு பெலனுண்டு” (பிலி. 4:13; கொலோ. 1:29; பிலி. 3; 4 ஐயும் காணவும்). எதிர்காலம் எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும் சரி - விடுவிக்கப்பட்டாலும் அல்லது மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டாலும் - அவர் தயாராக இருந்தார் (பிலி. 1:19-24, 27; 2:17).²⁵

சுவிசேஷத்தைப் பரப்புவது என்பதே எப்பொழுதும் பவுலின் அக்கறைக்குரிய விஷயமாய் இருந்தது. “பேசுவேண்டிய பிரகாரமாகப் பேசி, அதை வெளிப்படுத்துவதற்கு, திருவசனம் செல்லும்படியான வாசலைத் தேவன் திறந்தருளும்படி எங்களுக்காகவும் வேண்டிக்கொள்ளுங்கள்” (கொலோ. 4:3, 4) என்று அவர் கேட்டுக் கொண்டார். விசேஷமாக அவர் நீரோவினிடத்தில் தாமே சென்று பிரசங்கிக்கும்படியான வாய்ப்பைப்பற்றி எண்ணியிருந்திருக்கலாம். அவர் மகிழ்வுடன் பின்வருமாறு எழுதினார்:

சகோதரரே, எனக்குச் சம்பவித்தவைகள் சுவிசேஷம்

பிரபலமாகும்படிக்கு ஏதுவாயிற்றென்று நீங்கள் அறிய மனதாயிருக்கிறேன். அரமணையெங்குமுள்ளவர்களுக்கும் மற்ற யாவருக்கும் என் கட்டுகள் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான கட்டுகளென்று வெளியரங்கமாகி, சகோதரரில் அநேகர் என் கட்டுகளாலே கர்த்தருக்குள் திடன் கொண்டு பயமில்லாமல் திருவசனத்தைச் சொல்லும்படி அதிகமாய்த் துணிந்திருக்கிறார்கள் (பிலி. 1:12-14).

தேவன் பவுலின் ஜெபங்களுக்குப் பதில் அளித்து அவரது முயற்சிகளை ஆசீர்வதித்தார். அரமணையின் சிறப்புக்காவல் குழுவில் இருந்த வீரர்களிடத்தில் அவரின் ஊழியத்தின் செயல் விளைவு மற்றும் இராயனுடைய வீட்டாரில் சிலரின் மனமாற்றம் ஆகியவைகளுடன் (பிலி. 1:13; 4:22) கூடுதலாக ரோமாபுரியில் குறிப்பிடத்தக்க இன்னுமொரு மனமாற்ற நிகழ்ச்சியைப்பற்றியும் நாம் அறிகின்றோம்: வேலையிலிருந்து ஓடிப்போன அடிமையான ஒநேசிமு தலைநகரத்திற்கு வந்து சேர்ந்து, எப்படியோ பவுலுடன் தொடர்பு கொண்டார் (பிலே. 10-21). பவுல் “தடையில்லாமல் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றி” (அப். 28:31) பிரசங்கிக்கவும், போதிக்கவும் முடிந்ததால் ரோமாபுரியிலும் அதன் சுற்று வட்டாரப் பகுதிகளிலும் மற்றும் பலர் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அது நம்மை லாக்காவின் இறுதியான “இறுதி வார்த்தை”க்குக் கொண்டு வருகின்றது - அது நடப்புகளில் அவர் எழுதிய கடைசி வார்த்தையாகும். அந்தக் கடைசி வார்த்தை திறவுகோல் வார்த்தையாகவும், மிகவும் முக்கியமான வார்த்தையாகவும் இருக்கின்றது: “மிகுந்த தைரியத்துடனே தடையில்லாமல், தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் குறித்துப் பிரசங்கித்து, கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய விசேஷங்களை உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தான்” (வ. 31). பவுலின் கை விலங்கி டப்பட்டிருந்தது, ஆனால் அவருடைய நாக்கு சுதந்திரமாக இருந்தது, அவர் சுதந்திரமாய் நடமாட முடியாமலிருந்தது, ஆனால் சுவிசேஷமானது சுதந்திரமாய் நடமாட முடிந்தது. அவர் சிறையிடப்பட்டிருந்தார். ஆனால் வசனமானது சிறைப்பட்டிருந்ததில்லை (2 தீமோ. 2:9).

உலக முழுவதிலும் சுவிசேஷம் பரவும் பிரகாசமான

வாய்ப்பு பற்றிய வெற்றிக்குறிப்புடன் லூக்கா தமது எழுது கோலைக் கீழே வைத்தார்.

முடிவுரை

“ஒரு இறுதியான வார்த்தை” என்ற இப்பாடத்தின் தலைப்பானது நடபடிகள் புத்தகத்தின் இறுதியான வார்த்தையை மட்டுமே குறிப்பிடுகின்றது. நவம்பர் 10, 1942ல் வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் அவர்கள் கவலைமிக்க கூட்டம் ஒன்றிற்குமுன் உரையாற்றினார். பல நாட்களாக ஹிட்லரின் லுஃப்ட்வேஃப் லண்டன் மீது குண்டுகளைப் பொழிந்து கொண்டிருந்தது. இங்கிலாந்தின் பிரதம மந்திரி போரில் ஈடுபட்டிருந்த மக்களுக்கு நம்பிக்கையளிக்கும் வகையில் என்ன கூறியிருக்க முடியும்? மிக மெதுவாக அவர் பின்வரும் அழிவற்ற வார்த்தைகளை உறுமினார்: “இப்பொழுது, இது முடிவல்ல. இது முடிவின் தொடக்கம் கூட அல்ல, ஆனால் ஒருவேளை இது தொடக்கத்தின் முடிவாக இருக்கலாம்.” நாம் இவரது வார்த்தையைத் தழுவி அமைக்கலாம்: அப். 28ஆனது சவிசேஷம் பரவுதலின் முடிவான வார்த்தை அல்ல; அது சவிசேஷம் பரவ ஆரம்பித்ததின் இறுதியான வார்த்தையாக மட்டுமே உள்ளது. இந்தத் தொடரில் நமது அடுத்த (மற்றும் இறுதியான) பாடத்தில் லூக்கா எழுதிய அவருடைய இறுதி வார்த்தைக்குப் பின் தொடர்ந்த சில உணர்வெழுச்சிகளை நாம் கவனிப்போம்.

நாம் இதை முடிக்கையில் என்னால் ஆச்சரியப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை: நமது சொந்த வாழ்வில் சவிசேஷத்தைப் பற்றிய “நிறைவு வார்த்தை” என்னவாயிருக்கும்? பவுல் செய்தது போல உலகமுழுவதும் சவிசேஷம் பரவுதலுக்கு நாம் பங்களித்திருக்கின்றோமா? நமது அண்டை அயலகங்களில் சவிசேஷம் பரவுவதற்காவது நாம் பங்களித்திருக்கின்றோமா? “அவர் தம்மைப் பற்றி மட்டுமே சிந்தித்தார்; அவர் தம்மைப் பற்றி மட்டுமே கவலைப்பட்டார்; அவர் தமக்காக மட்டுமே வாழ்ந்தார்” என்பது இறுதி வார்த்தையானால் அது எவ்வளவு பரிதாபகரமானது! “மனுஷன் உலகம் முழுவதையும் ஆதாயப் படுத்திக் கொண்டாலும், தன் ஜீவனை நஷ்டப்படுத்தினால்

அவனுக்கு லாபம் என்ன? மனுஷன் தன் ஜீவனுக்கு ஈடாக என்னத்தைக் கொடுப்பான்?” (மத். 16:26).²⁶

குறிப்புகள்

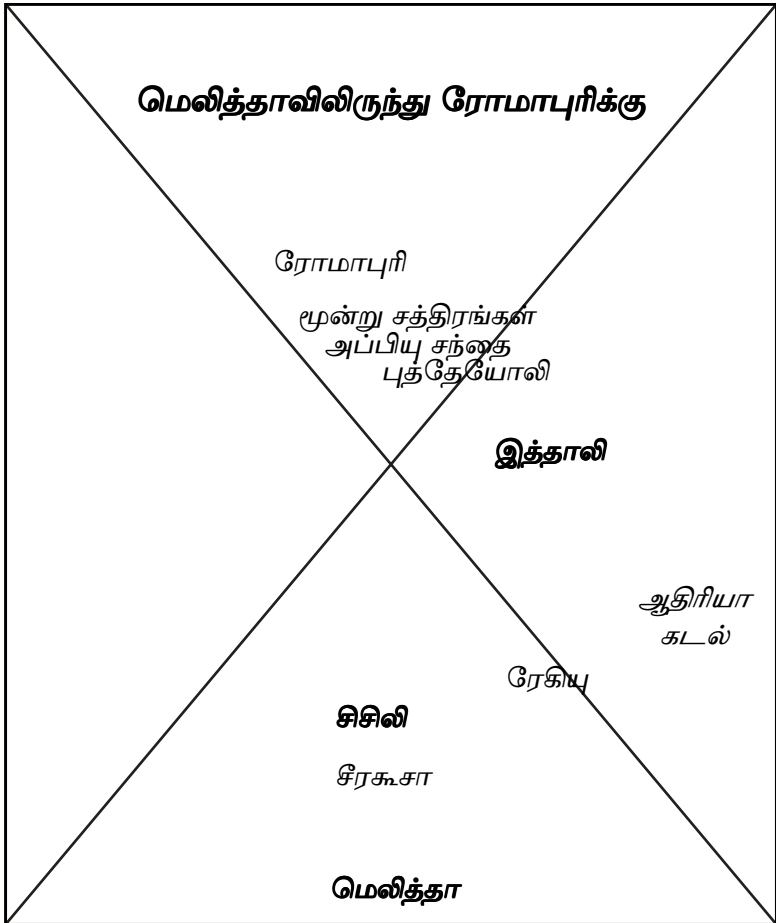
¹Bernard R. Youngman, *Background to the Bible, Book 4, Spreading the Gospel* (London: Hulton Educational Publications, 1956), 90. கி.பி. 79ல் வெசுவியாஸ் எரிமலையில் இருந்து வந்த எரிமலைக் குழம்பின் கனத்த படுகையின் கீழ் பாம்பி நகரம் புதையுண்டது. ²கிரேக்க வசனத்தில் “அப்பியு சந்தை” என்றே உள்ளது. பல நகரங்களில் சந்தை என்பது வியாபாரம் நடத்தும் முதன்மையான இடமாய் இருந்தது; ஆகையால் இதை “சந்தையிடம்” என்று அழைக்க முடியும். ³கிரேக்க வசனத்தில் “மூன்று சத்திரங்கள்” என்றே உள்ளது, ஆனால் அந்த நாட்களில் சத்திரம் என்பது இந்த நாட்களில் (இரவு தங்கும் அறைகள் உள்ளிட்ட வசதியுடன் கூடிய) ஒரு விடுதி அல்லது தங்கும் இடத்திற்கு ஒப்பானதாகும். ⁴சிலர் முப்பத்திமூன்று மைல் தூரத்திலேயே நின்று, மற்றவர்கள் இன்னும் பத்து மைல் தூரம் சென்றது ஏன்? ஒரு பிரசங்கியார் நகைச்சுவையாக, இளம் கிறிஸ்தவர்கள் நாற்பத்து மூன்று மைல்கள் சென்றிருக்க, முதிய கிறிஸ்தவர்கள் முப்பத்து மூன்றாவது மைலில் களைப்படைந்தார்கள் என்று கருத்துக் கூறினார். ஒருவேளை பவுல் இருமுறை வரவேற்புப் பெறுவதற்காக மட்டுமே அவ்வாறு திட்டமிடப்பட்டிருக்கலாம். ⁵நடபடிகள் புத்தகத்தில் இதுவே கடைசியான “நாங்கள்” என கூறப்படும் பகுதியாகும். ⁶மேற்கத்திய வசனத்தில் “நாங்கள் ரோமாபுரியை அடைந்த பொழுது, நூற்றுக்கு அதிபதி கைதிகளை காவலர் தலைவரிடம் ஒப்புவித்தார்” என்றுள்ளது. இது பவுலைத் தவிர மற்ற கைதிகளைக் குறிப்பதாய் இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் பவுல் தனியாகத் தங்குவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டார் என்று லூக்கா தொடர்ந்து குறிப்பிட்டார். ⁷“தனித்து” என்பது அவர் தம்முடன் ரோமாபுரிக்கு வந்த மற்ற கைதிகளோடு தங்கவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. மேலும் இது லூக்கா, அரிஸ்தர்க்கு இன்னும் மற்ற கிறிஸ்தவர்கள் யாவரும் பவுலைச் சந்திக்க முடிந்தது என்றாலும், அவருடன் தங்குவதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுவதாய் இருக்கலாம். ⁸பவுலுக்குத் தரப்பட்ட சிறப்புக் கவனிப்பானது பெஸ்துவின் அறிக்கை சாதகமானதாயிருந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. எழுதப்பட்ட அறிக்கையானது கப்பற்சேதத்தில் அழியாதிருந்ததா என்று நாம் அறிவதில்லை; ஆனால் அது அழிந்து போயிருந்தாலும், அதன் கருத்துப் பொருளை யூலியுவினால் கூறியிருக்க முடியும். அநேகமாக, நூற்றுக்கு அதிபதி தமது சொந்த ஆதரவு விமர்சனங்களையும் கூடக் கூறியிருந்திருப்பார். ⁹நான் ரோமாபுரிக்குச் சுற்றுப் பயணம் சென்றிருந்த போது, பவுல் தங்கியிருந்த இடம் என்று பாரம் பரியமாய்ச் சுட்டிக்காட்டப்படும் இடத்தைப் பார்த்தேன், ஆனால் உண்மையில் அது இருந்த இடம் எதுவென்ற கருத்து எதுவும் நமக்கு இல்லை. ¹⁰இவ்விரண்டு குற்றச்சாட்டுகள்தான் பவுலின் மீது மறுபடி மறுபடி சுமத்தப்பட்டிருந்தன. அவைகளை அவர் கேள்விப்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில்

அவர் அக்குற்றச்சாட்டுகளை மறுத்தார்.

¹¹“இஸ்ரவேலின் நம்பிக்கை” என்பது மேசியாவின் வருகையையும் இஸ்ரவேல் நாடு மீட்டமைக்கப்படுவதையும் முதன்மையாய்க் குறிப்பிட்டது. இருப்பினும், நாம் நமது தொடரில் கண்டுள்ளபடி, மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் இந்த நம்பிக்கையில் உள்ளடங்கியிருந்தது. பவுல், தாம் உயிர்த்தெழுதலில் கொண்டுள்ள விசுவாசத்திற்காகவே சிறைப்பட்டிருப்பதாகத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தினார் (23:6; 26:6, 7ஐக் காணவும்). ¹²பவுல் தம் கையை உயர்த்தி தமது மணிக்கட்டில் விலங்கிடப்பட்டிருப்பதை உறுதிப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். ¹³உண்மைக் கிறிஸ்தவமானது எப்பொழுதும் இவ்விதமாகவே நடத்தப்படுகின்றது. புதிய ஏற்பாட்டுக் கிறிஸ்தவத்திற்கு “எதிராய் எங்கும் பேசப்படுவதை” சாத்தான் உறுதிப்படுத்திக் கொள்வான். ¹⁴“அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள்” 5ம் பாகத்தில் 24:5, 14க்கான குறிப்புகளைக் காணவும். ¹⁵சிலர் இவ்விடத்தில் உள்ள “தங்கியிருந்த வீடு” என்பது வசனம் 30ல் உள்ள “வாடகைக்கு அமர்த்திய வீடு” அல்ல என்று நினைக்கின்றார்கள். இவை இரண்டும் ஒன்றுதானா என்று சந்தேகப்படுவதற்கு நான் எந்தக் காரணத்தையும் காண்பதில்லை. அவையிரண்டும் ஒன்றுதானா அல்லவா என்பது முக்கியத்துவமற்றதாகும். ¹⁶அப். 17:1-3ஐக் காணவும். ¹⁷“அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள்” 1ம் பாகத்தில் 1:3க்கான குறிப்புகளைக் காணவும். ¹⁸ஏசாயா புத்தகத்தின் ஏவுதலுக்கு இது ஒரு பெலத்த வசனப் பகுதியாகும். ¹⁹வசனம் 17ல் பவுல் தம்மை யூதத் தலைவர்களுடன் “நம்முடைய முன்னோர்களின்” என்று அடையாளப்படுத்தினார். இருப்பினும் அவர்கள் இயேசுவைப் பற்றிய செய்தியைப் புறக்கணித்த பொழுது, அவர் அவர்களிடம் இருந்து தம்மை “உங்களுடைய பிதாக்கள்” என்று கூறித் தூரப் படுத்தினார் (ஆனால் தமிழில் வசனம் 27ல் “நம்முடைய பிதாக்கள்” என்று தவறாக மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது). ²⁰“கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து” என்ற முழுமையான பட்டமானது நமது கர்த்தரும் எஜமானவருடைய ஆச்சரியமான உண்மைகள் எல்லாவற்றையும் கொண்டுள்ளது.

²¹இந்த நிருபங்கள் எல்லாவற்றிலும் பவுல் தாம் சிறைப்பட்டிருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார் (எபே. 3:1; 4:1; பிலி. 1:13; கொலோ. 4:3, 18; பிலே. 1, 9, 13). இந்த நிருபங்களிடையே பல பிணைப்புகள் உள்ளன (பவுலுடன் இருந்த அதே மக்கள், நிருபத்தைக் கொண்டு சென்ற அதே தனிநபர்கள், முதலியன). இது, இந்நிருபங்கள் யாவும் ஒரே காலகட்டத்தில் ஒரே இடத்தில் இருந்து எழுதப்பட்டதென்ற முடிவுக்கு நம்மை வழிநடத்து கின்றது. இவைகளில் ஒன்றில் பவுல் “இராயனுடைய அரமனையில் உள்ளவர்கள்” (பிலி. 4:22; 1:13ஐயும் காணவும்) என்று பவுல் குறிப்பிட்டுள்ள தால், ரோமாபுரியில் பவுல் தம் முதல் சிறையிருப்பின்போதுதான் இவற்றை எழுதியிருக்க வேண்டும் என்று பலர் நம்புகின்றார்கள். இன்னும் சிலர் எபிரெயருக்கு நிருபத்தையும் பவுல்தான் எழுதினார் என்று நம்புகின்றார்கள், அதுவும் இக்கால கட்டத்திலேயே எழுதப்பட்டிருக்கலாம் (எபி. 13:19, 23, 24ஐக் காணவும்). எபிரெயருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் பின்னணியை “புதிய ஏற்பாட்டின் ஆராய்ச்சி” என்ற தலைப்பில் வெளியாகும் இன்றைக்கான சத்தியம் இதழில் காணவும். ²²பிலி. 1:1; 2:19-23;

கொலோ. 1:1; 4:14; பிலே. 24 ஆகியவற்றைக் காணவும். ²³கொலோ. 4:10; பிலே. 24; அப். 13:13; 15:36-40; 2 தீமோ. 4:11ஐக் காணவும். ²⁴எபே. 6:21; பிலி. 2:25; கொலோ. 1:7; 4:7, 10, 11-14; பிலே. 23, 24ஐக் காணவும். தேமாவைக் குறித்து 2 தீமோ. 4:10லும் காணவும். ²⁵அவர் விடுதலையாவோம் என்று நம்பியிருந்தார் (பிலி. 1:25, 26; 2:24; பிலே. 22), ஆனால் விடுதலையாவது என்பது தனிப்பட்ட முறையில் அவருக்கு முக்கியமானதாய் இருக்கவில்லை. ²⁶இந்தப் பாடமானது ஒரு பிரசங்கமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டால், கேட்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் “அவர் தேவனையும் மனிதரையும் நேசித்தார், எனவே அவர் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து மற்றவர்களுக்கு ஊழியம் செய்தார்” என்பதைத் தங்களின் “இறுதிவார்த்தை” ஆக்குவதற்குத் தேவையான ஒவ்வொன்றையும் செய்ய வேண்டும் என்று உற்சாகப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பவுலின் சிறையிருப்பைப் பற்றிய அவரின் எண்ணப் போக்கு

நடபடிகள் புத்தகத்தின் கடைசி கால் பாகத்தை நான் கற்றுக் கொண்டிருந்த வேளையில், பவுல் தம் சிறையிருப்புக் கான காரணத்தை (அல்லது காரணங்களை) கூறப் பயன்படுத்திய சொற்றொடர்கள் என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. ஆலோசனைச் சங்கத்தாரிடம், “மரித்தோருடைய உயிர்த்தொழுதலைப் பற்றிய நம்பிக்கையைக் குறித்து நான் நியாயம் விசாரிக்கப்படுகின்றேன்” (அப். 23:6; 24:21) என்று அவர் வலியுறுத்தினார். அகிரிப்பா அரசரின் முன்னிலையில், “தேவன் நம்முடைய பிதாக்களுக்கு அருளிச் செய்த வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறுமென்கிற நம்பிக்கைக்காகவே நான் இப்பொழுது நியாயத்தீர்ப்படைகிறவனாக நிற்கிறேன்” (26:6) என்று அவர் கூறினார். அவர் ரோமாபுரி சேர்ந்த பொழுது, யூதத் தலைவர்களிடத்தில், “இஸ்ரவேலுடைய நம்பிக்கைக்காகவே இந்தச் சங்கிலியால் கட்டப்பட்டிருக்கிறேன்” என்று அவர் கூறினார்.

சிறை நிருபங்களை அவர் எழுதிய பொழுது, “புறஜாதியாராயிருக்கிற உங்கள் பொருட்டுக் ... கட்டுண்டவனாயிருக்கிறேன்” (எபே. 3:1) மற்றும் “கர்த்தர் நிமித்தம் கட்டுண்டவனாகிய நான்” (எபே. 4:1) என்று அறிவித்தார். “என் கட்டுகள் கிறிஸ்துவுக்குள்ளான கட்டுகள்” (பிலி. 1:13) என்றும், “நான் உங்கள் நிமித்தம் அநுபவிக்கிற பாடுகளில்” (கொலோ. 1:24) என்றும், “கிறிஸ்துவினுடைய இரகசியத்தினிமித்தம்¹ கட்டப்பட்டிருக்கிற நான்” (கொலோ. 4:3) என்றும் கூறினார். பிலேமோனுக்கு அவர் எழுதிய நிருபத்தில், மறுபடியும் அவர், “கிறிஸ்து இயேசுவினிமித்தம் கட்டப்பட்டவன்” (பிலே. 1, 8) என்றும், “சுவிசேஷத்தினிமித்தம் கட்டப்பட்டிருக்கிற எனக்கு” (பிலே. 13) என்றும் கூறினார்.

பவுல் தம்முடைய கட்டுக்களை “வழுவிச் சென்ற நீதி” யென்றோ அல்லது “கர்த்தரிடத்திலிருந்து வந்த (வேண்டாத) தண்டனை” என்றோ கண்ணோக்கவில்லை. மாறாக, அவர் அவைகளை தேவனுடைய மாபெரும் திட்டங்கள் மற்றும் நோக்கங்களின் பகுதியாகவே கண்ணோக்கினார். அக்கட்டு

கள், சுவிசேஷத்தை எப்படியாகிலும் பரப்புவதற்கும், கிறிஸ்துவுக்குள் அவர் பக்குவமடைவதற்கும் மற்றும் அவர் தம்கர்த்தரை மகிமைப்படுத்துவதற்கும் ஏற்ற வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டன என்றே கண்ணோக்கினார்.

அடுத்த முறை நீங்கள் உங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட சூழ்நிலையினால் “சிறைப்பட்டதாக” அல்லது உறுதியாகவே தீர்வு செய்யப்படாத பிரச்சனைகளினால் “கட்டப் பட்டதாக” உணரும் பொழுது, நீங்கள் சூழ்நிலைகளால் பாதிக்கப்பட்டீர்கள் என்று எண்ணாமல், “கர்த்தரின் நிமித்தம் [கர்த்தருக்காக] கட்டுண்டேன்” என்று நினைத்துக் கொண்டீர்களென்றால் அது உங்களுக்கு உதவலாம். யார் அறிவார்? பவுலுக்குப் போலவே தேவன் உங்களின் சிக்கலான சூழ்நிலைக்கும் ஒரு நோக்கத்தைக் கொண்டிருக்கலாம் (ரோமர் 8:28).

குறிப்பு

¹“கிறிஸ்துவினுடைய இரகசியம்” என்பது மேசியாவைப் பற்றிய பழைய ஏற்பாட்டு உபதேசமாகும். இந்த உபதேசமானது பவுலுக்கும் ஏவப்பட்ட மற்ற மனிதர்களுக்கும் நிறைவாக வெளிப்படுத்தப்படும் வரையிலும் மனிதர்களால் இதன் முழுச் சிறப்பையும் முற்றிலுமாய்ப் புரிந்து கொள்ள முடியாது இருந்தது (எபே. 3:3-5).

இராயனுடைய குடும்பம்

---

1. யூலியு, கி.மு. 49-44

- அ. கி.மு. 78 முதலாகவே அரசதிகாரம் பெற்ற மூவரின் தொகுதியில் பாம்ப்பே மற்றும் கிரேஸ்ஸஸ் ஆகியோருடன் ஒரு பகுதியாக இருந்தவர்.
- ஆ. மாபெரும் இராணுவ வெற்றிக்குப் பிறகு ரோமா புரிக்குத் திரும்பினார். அரசதிகாரம் பெற்ற மூவரின் தாகுதிக்குத் தலைவரானார்.
- இ. யூலியுவினிடத்தில் குவிந்திருந்த அதிகாரங்களிடத்திலிருந்து குடியரசைக் காப்பாற்றுவதற்காக புரூட்டஸ் மற்றும் கேஸியஸ் ஆகியோரால் கி.மு. 44ல் கொல்லப்பட்டார்.
- ஈ. இவரது மரணத்திற்கு நான்கு மாதங்களுக்கு பிற்பாடு, இவரைக் கௌரவிக்கும் வகையில் நடத்தப்பட்ட விளையாட்டுக்களின்போது வால்நட்சத்திரம் ஒன்று தோன்றியது. இவர் கடவுளாகி விட்டார் என்று கற்பனை செய்து கொண்ட மக்கள் இவரை “தெய்வீக யூலியு” என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

2. அகுஸ்து (ஆக்டேவியன்), கி.மு. 31-கி.பி. 14

- அ. கி.மு. 31ல் ஆக்டியம் போரில் உயரதிகாரம் பெறும் வரையிலும் அந்தோனி மற்றும் லெப்பிடஸ் ஆகியோருடன் அரசதிகாரம் பெற்ற மூவர் தொகுதியில் இருந்தார்.
- ஆ. இவர் யூலியுவின் வளர்ப்பு மகன் ஆவார்.
- இ. செனெட்டுக்கு அதிகாரத்தைத் திருப்ப முயற்சி செய்தார். தம்மைத் தாமே இவர் (வழக்கமாய்த் தேவர்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் பட்டப் பெயரான) அகுஸ்து என்று தம் நண்பர்களின் வற்புறுத்துதலினால் அழைத்துக் கொண்டார். அரசர்கள் தங்களைத் தெய்வீகமானவர்கள் என்று

எண்ணும் எண்ணத்தைத் தொடங்கி வைத்தவர் இவரே. கி.மு. 27ல் இவர் தம்மை ஒரு பேரரசர் என்று குறிப்பிட்டு (அதுவரை குடியரசாக இருந்த நாட்டை) பேரரசு என்றும் அறிவிக்கத் தொடங்கினார்.

ஈ. பொதுவாக ஒரு நல்ல ஆட்சியாளர், நல்நிர்வாகி, சிறந்த இராஜ தந்திரி என்று எண்ணப்பட்டார். மக்கள் மத்தியில் ஒழுக்கக் குறைபாடு இருந்தது பற்றிக் கவலைப்பட்டார். கி.பி. 14ல் தம்முடைய 76ம் வயதில் இவர் இறந்தார்.

3. திபேரியு, கி.பி. 14-37

அ. அகுஸ்துவின் மகன். தம் தகப்பனுடைய தலைமைத்துவத் திறமைகளில் குறைவு பட்டிருந்தவர்.

ஆ. யோவான் ஸ்நானன் மற்றும் இயேசு ஆகியோரின் காலத்தில் அதிகாரத்தில் இருந்தவர். இவர்தான் பிலாத்துவை யூதேயாவின் ஆளுநராக நியமித்தார். இயேசுவின் மரணம் மற்றும் “நிருபணமற்ற” உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவை பற்றிய பிலாத்துவின் அறிக்கையினால் அதிகமாய்க் கலவரமடைந்த திபேரியு செனெட் சபையில் இயேசுவை ஒரு ரோமானியத் தெய்வமாக அறிவிக்கவும், கடவுள் கூட்டத்தில் இயேசுவைச் சேர்க்கவும் வேண்டும் என்று ஒரு சட்டத்தை ஆலோசனையாக முன் வைத்தார்.

இ. பின்னாளில் (கி.பி. 222) வந்த ஒரு பேரரசரான செவெரெஸ் என்பவர் தன் கடவுள் கூட்டத்தில் ஆபிரகாம் மற்றும் இயேசு ஆகியோரின் மாப்பளவுச் சிலையை வைத்து இருந்தார்.

4. கலிகுலா, கி.பி. 37-41.

அ. திபேரியுவின் நெறிதவறிய மைத்துனர். தாம் தெய்வீகமானவர் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தினார். தமது குதிரையை கேபினட் உறுப்பினராக்கினார். எருசலேமில் இருந்த தேவாலயத்தில் தனக்கு ஒரு சிலை

வைக்கும்படியாக யூதர்களைப் பலவந்தப்படுத்த முயற்சி செய்தார்.

ஆ. தம் சொந்தக் காவலர்களாலேயே கொலை செய்யப்பட்டார்.

5. கிலவுதியு, கி.பி. 41-54.

அ. கலிகுலாவின் மாமா (அல்லது) சிற்றப்பா. நீதியான ஆட்சியாளராய் இருக்க முயற்சி செய்தார். முதலாம் ஏரோது அகிரிப்பாவுக்கு குழந்தைப் பருவ விளையாட்டுத் தோழர்; அவரை யூதேயா மற்றும் சமாரியாவுக்கு ஆளுநராக நியமித்தார்.

ஆ. கி.பி. 49ல் யூதர்களை ரோமாபுரியில் இருந்து வெளியேற்றினார். யூதர்களிடையே எழுந்த கலகத்தினால் நடந்த இந்த வெளியேற்றுதலானது “கிரெஸ்ட்டஸ்” என்பவரின் தூண்டுதலினாலேயே உண்டானது என்று ஸ்யூட்டோனியஸ் அவர்கள் கூறினார்.

இ. இவரது நான்காவது மனைவியான அகிரிப்பினா என்பவள் (கிலவுதியுவினால் தத்து எடுக்கப்பட்ட) தன் மகன் நீரோ பேரரசராக வேண்டும் என்று விரும்பியதால் இவருக்கு விஷம் வைத்துக் கொன்றாள்.

6. நீரோ கி.பி. 54-68.

அ. இவரது வளர்ப்புத் தகப்பனார் கொலை செய்யப்பட்ட பொழுது இவருக்குப் பதினேழு வயது தான் ஆகியிருந்தது. இவரது ஆசிரியரான ஸ்பெயின் நாட்டின் செனெகா போன்ற ஆலோசகர்களின் கரங்களில்தான் உண்மையான அதிகாரம் இருந்தது. இவர் அகாயாவின் அதிபதியான கல்லியோனின் இளைய சகோதரர் ஆவார். தம் ஆட்சியின் தொடக்க ஆண்டுகளில் நியாயமான முறையில் ஆட்சி செய்தார்.

ஆ. பின்னாளில் இவர் ஒரு பித்துப் பிடித்த கொடுங்கோலர் ஆனார். தமது தாயாருக்கு விஷம் வைத்துக் கொன்றார்; கர்ப்பமாய் இருந்த தம் மனைவி ஆக்டேவியாவை உதைத்து

மரணமடையச் செய்தார்; செனகாவைத் தற்கொலை செய்து கொள்ளும்படி வற்புறுத்தினார்; மனிதர்களை - உயர்பதவி அதிகாரிகளைக் கூட - ஆபாசமாய் நடந்து கொள்ளும்படி செய்து, சில வேளைகளில் அந்நிகழ்ச்சிகளில் தாமும் கூட பங்கேற்றார்; தம் சாரட் வண்டியை சர்க்கலில் பந்தயம் விட்டார்.

இ. கி.பி. 64ல் ரோமாபுரியைத் தீக்கிரையாக்கினார். அதை மறுபடியும் கட்டி “நீரோப்போலிஸ்” என்று அழைக்கத் திட்டமிட்டார். தீ பற்றவைத்ததாகக் கிறிஸ்தவர்கள்மேல் குற்றம் சாட்டி அவர்களை உபத்திரவப்படுத்தத் தொடங்கினார். கி.பி. 68ல் தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

7. வெஸ்பாசியன், கி.பி. 69-79.

அ. படையில் ஒரு வெற்றிகரமான அதிகாரியாய் இருந்தார். எருசலேமில் யூதர்களின் கலவரத்திற்கு எதிராகப் போரில் முன்னணியில் இருந்த இவர், ஒரு வருடத்திற்கு முன் நீரோ இறந்து போனதால் கி.பி. 69ல் நான்காவது பேரரசர் ஆகும்படிக்கு அழைக்கப்பட்டார். எருசலேம் படையின் தளபதியாகத் தம் மகன் தீத்துவை நியமித்து விட்டு இவர் புறப்பட்டுச் சென்றார்.

ஆ. திபேரியுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்து வீழ்ந்து கிடந்த ரோமாபுரியை மறுபடியும் கட்டியெழுப்பினார். இக்கட்டமைப்புகளில் கொலோசெயம் என்ற அரங்கம் மற்றும் தீத்துவின் நுழைவாயில் ஆகியவை உள்ளடங்கும்.

8. தீத்து, கி.பி. 79-81.

அ. கி.பி. 70ல் யூதர்களுக்கெதிரான படையெடுப்பில் எருசலேமில் வெற்றி கண்டார். ரோமாபுரியில் இருந்த தீத்துவின் நுழைவாயிலில் வெற்றியானது கொண்டாடப்பட்டது.

9. டொமிஷியன், கி.பி. 81-96.

அ. தீத்துவின் இளைய சகோதரர்களில் ஒருவர்.

ஆ. தாம் தெய்வீகமானவரென்று அறிவித்துக்
கொண்ட கொடூரமான சர்வாதிகாரி. யூதர்கள்,
கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் தம் சொந்தக் குடும்பத்தில்
இருந்தவர்களையும் கொலை செய்தார்.